Svenska Canada Tidningen

Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
325 Logan Avenue, Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Halft år do	.60
Tre månader	.35
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeds att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

NILS P. SON BROWN,
Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar, på platser där svenskar bygga och bo. Vid insändande af nyheter och berättelser skrif endast på ena sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.
Dödsannonser: 75c. per gång.
Förlofningsannonser, Gnuskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 6 Augusti.

En man utan optimism i detta härliga land är en skam för hvarje samhälle.

En liten tur ut åt landet skall gifva er en idé om huru stort vårt farmland är.

Balkanstaterna ha lärt sig inse, att Ryssland är något mer än en oskyldig åskådare.

Augusti har börjat väl och kommer antagligen att sluta med ett godt skörderekord.

Mexikanska soldater hafva det så svårt, att de äta ormar. I detta fall är att se att tro.

Ett osvikligt tecken på att sommaren närmar sig sitt slut: halmhattarna blifva billigare.

Två cirkusar besökte förliden vecka Winnipeg. Äfven hölls här ett möte af "real-estate" män...

Huru många vill bidraga med en skärf till grundläggandet af ett svenskt sångarförbund i Canada?

En person bereder sig för att flyga öfver Atlanten och säger, att han kan göra det på 20 timmar. Om han faller ned, har han godt om landningsplatser.

Då kriget på Balkan bröt ut, hörde man mycket talas om "korset och halfmånen". Korset har emellertid på sista tiden icke visat sig i vidare fördelaktig dager.

En beklaglig brist på humor synes en del af våra landsmän lida af, nämligen de, som taga skämt för allvar och känna sig stötta öfver den oskyldigaste rolighet i tidningen.

Reumatismbacillen har upptäckts, och snart få vi väl ett serum mot reumatism. Äran tillkommer denna gång en fransk vetenskapsman, om hans egna uppgifter äro att lita på.

Sommaren är en bekymrens tid för en moder. Hon har knappast lyckats få sin pojke oskadd öfver d. 1 juli, då de gröna äppelkartens tid börjar och fördubblar hennes bekymmer.

En kines arresterades nyligen, emedan han icke underhållit sin hustru och på hennes egen angifvelse. Han har antagligen vid det här laget funnit, att det är icke hustrun utan mannen, som är mest bunden här i landet.

"Saliga äro de i anden fattiga", är ett ord, som särskildt synes lämpa sig för Winnipegs invånare, ty att döma efter de många cirkusbesökarna finnas inga Winnipegbor som äro fattiga, då det kommer till plånboken.

En konservativ tidning i Winnipeg skref nyligen:

"Nya Seland är ett land med mindre än 1,000,000 invånare. Folket är hvarken rikt eller fattigt, men välmående. Dess patriotism är storartad. Dess inkomster äro icke så vidare stora, men dess kredit är god".

Allt detta är sant. Och i stället för att gifva bort $6,000,000 och $15,000,000 till några män som en gåfva, har Nya Seland bygt sina egna järnvägar. Folket är starkt och självständigt, och landets politici stå icke under järnvägars och trusters kontroll såsom t. ex. en Borden och Roblin.

GODA UTSIKTER.

Trots bristen på kontanta medel på vår marknad ha utsikterna i Canada aldrig varit bättre än för närvarande. I västern äro förhållandena mycket fördelaktiga för den största skörden i landets historia. Mr. J. H. Grisdale, direktör för Dominion Experimental Farm, som rest genom hela landet, förklarade nyligen, då han befann sig i Winnipeg, att "skörden är genomgående så god, som jag aldrig kan påminna mig hafva sett den". Från alla delar af östra Canada hafva liknande goda underrättelser inkommit, undantagandes endast vissa äppleodlande distrikt, där fruktproduktionen icke kommer att gå upp till medelmåttan. En skörd, som den, hvilken utlofvas, kommande efter det mest blomstrande industriår, som Canada någonsin haft, skall bidraga till, icke att återställa tron på Canada — ty den har aldrig rubbats, — utan befästa den.

Om man betänker, att i Canada, som i alla andra delar af världen, tillgången på kapital i år varit mycket begränsad, skall det utan tvifvel förvåna både oss och världen utanför våra gränser att höra, att Dominions handel under detta år ökats tio procent, om man jämför med förlidet år, hvilket var ett rekordår i Canadas historia. Och ökningen fortsättes, allt efter som året skrider framåt. De senaste siffrorna — för juni månad — visa att hela handeln för denna månad var $93,800,852 mot $86,757,585 juni månad förlidet år. Allt tyder på att vi skola bäras på välmågans tidflod fram till den största skörden i vår historia. Om dessa utsikter hålla, hvad de lofva, skola vi tvifvelsutan ingå i en ny storhetstid på den fredliga bragdens område.

EN KLAR POLITIK.

I diskussionen om flottfrågan har liberalerna fördelen af att hafva en bestämd politik. De äro på det klara med hvad de önska. Allmänheten vet, hvad den har att vänta, om liberalerna i en kommande kamp afgå med seger. Under det de liberala segla i klart väder, manövrera de konservativa fortfarande i dimman. De veta icke, hvad de skola uppmuntra, eller hvart de gå. De distraheras af motsägande order. Om de till följd däraf möta nederlag, kunna de tacka sina ledares oduglighet därför.

De liberala däremot hafva uppställt sin politik och sina villkor fast och oeftergifligt. Aldrig har i canadensisk politik funnits mera bestämdhet. Vanligen finnes för de svagares skull ett element af obestämdhet i de flesta partiers program. Men icke i detta fall. De liberala hafva visat klara färger, och de, som icke vilja tjäna dessa, kunna vända sig till annat håll, som synes dem mera behagligt. I det liberala programmet säges klart och tydligt till, hvart de, som sluta sig till partiet, verkligen måste höra.

Hvad är det viktigaste i det liberala programmet, om hvilket på intet sätt kan kompromissas?

Först och främst, att Canadas deltagande i det brittiska rikets försvar måste taga formen af en kunglig canadensisk flotta. Byggandet, uppehållandet och styrandet af denna flotta måste vara under det canadensiska folkets kontroll.

Under inga omständigheter får kontrollen öfver denna flotta fråntagas det canadensiska folket utan dess samtycke. Dominion regeringen och parlamentet måste bestämma de tillfällen och de villkor, på hvilka den kungliga canadensiska flottan kommer under annan kontroll.

Detta är hufvudpunkten i den canadensiska flottpolitiken. Andra saker, huru de blifvit mycket diskuterade, äro, när allt kommer omkring, endast detaljer. Och kunna bli föremål för kompromiss.

Huru, när och hvar fartygen skola byggas, om de skola bilda två enheter, en på hvarje kust, eller en stark flotta vid Stilla hafvet och andra dylika frågor äro nog så viktiga, men om dem kunna olika åsikter hysas. Huru dessa problem än lösas, skall det icke skada Canadas folk.

Den liberala politiken, framställd med oeftergiflig klarhet, är mycket motbjudande för sådana, som icke kunna fatta, att det brittiska riket kan bestå utom i en mycken centraliserad organisation, hvari de olika länderna spela en mycket underordnad roll. De tro, att den liberala läran om ett självständigt Canada i förbund med moderlandet under frivilligt valda vilkor är fröet till allmän anarki.

Faktum är emellertid, att det är den centralistiska politiken, som hotar det brittiska rikets framtid. Detta rike kan endast sammanhållas genom den liberala politiken. Det vore väl om imperialisterna kunde förmås att lära sig detta. Flottpolitiken måste föras tillbaka till den punkt, då hvilken den stod 1909. Amiralitetet och mr. Churchill styra för närvarande rakt på blindskär.

Om det slutliga resultatet behöfver man icke frukta. Det brittiska riket skall icke gå under, därför att centralisterna icke få sin vilja fram. Vi tro icke, att mr Borden här i Canada kan omvända det konservativa partiet till de nya åsikter om önskvärdheten af canadensisk subordination, han nu tror sig hysa. En stark anda af nationalism råder inom det konservativa partiet, hvilken vi hoppas skall antingen återföra mr Borden till hans gamla åsikter eller ersätta honom med en ledare, hvilkens kärlek till Canada består alla prof. Detta skulle sätta de två canadensiska partierna i stånd att förena sig såsom år 1909 om en gemensam flottpolitik. Men om de konservativa icke vilja vara med om något sådant, skola de liberala rädda situationen genom sitt orubbliga motstånd mot kontributions och subordinationens förnedrande politik.

RYSSLAND, SKANDINAVIEN OCH VI.

Så lyder rubriken på en märklig artikelserie i "Deutsche Tageszeitung", signerad af friherre Egan von Kapherr. Författaren belyser i historiens ljus först Rysslands oaflåtliga kamp att tränga sig ut till något af världshafven och fortsätter så frågande:

Hvart skall nu Ryssland vända sig? Till Persiska viken? Där vaktar den brittiske Cerberus. Eller vesterut? Omöjligt! Ty t. o. m. besittningen af en del af Ostpreussen, ja, äfven förvärfvandet af Danzig i gynsammaste fall skulle icke gagna det minsta. Mer eller mindre betydelselösa hamnar skulle förvärfvas och därtill en mängd tysk — en polsk befolkning. Ända till Hamburg? Redan för länge sedan äro dessa utopier affärdade. Åter åt öster? Omöjligt, trots andra spåret på sibirska järnvägen. Den, som råder öfver hafvet, har makten, och Japan råder öfver hafvet. Också i Kina rör det på sig: en ny farlig motståndare har där uppträdt, och Port Arthur tronar med ändå mer vapen och murar än någonsin. Där går det sålunda icke. Att bygga stora isbrytare, taga Archangelsk såsom förnämsta stödjepunkt, anlägga hamnar på Kola och omkring Norges kuster bana sig en väg till världshafvet? — Omöjligt! Golfströmmen böjer sig icke Ryssland till behag åt öster, och hundratals isbrytare af "Jermaks" typ måste i striden mot vinterns makter duka under.

Omkring Norges kuster sade vi. Men då öppnar sig på en gång ett helt annat perspektiv. Där finnas ju fjordar, djupa, stora hamnar i öfverflöd, isfria hamnar. Underbart att man i Europa icke för länge sedan skaffat sig bätte teleskop för att inse egentliga ändamålet med Finlands russifiering: Man afskaffade den nationella finländska militären, skaffade den finska förvaltningen långsamt, men säkert i sina händer, inrättade garnison efter garnison, man brakte det finska järnvägsnätet i ryska händer. För närvarande utföres sista afdelningen af denna kulturella tragedi: icke blott guvernementet Viborg skall bli ryskt — från i år öfvergå de finska järnbanorna i ryska kronans besittning; skenorna skola läggas om för att kunna bära de ryska vagnarnas tyngre vikt; nya järnvägar skola anläggas och regemente på regemente rullar på dem till Finland — rullar vidare åt norr till svenska Lappländsgränsen och garnisonerna växa som svampar ur jorden. Likaså befästningarna vid kusten, som man, i fall det blir nödtvunget, tänker försvara med reservtrupper för att öka fältarmén. Fältarmén med hvilken man vill bana sig väg till Norges hamnar. Länge redan hafva ryska tidningar talat om dylika planer, och för den, som läser dem, är det icke längre någon hemlighet hvilka planer som fullföljas.

Norge? Quantité négligeable! En demokratisk stat, som i kortsynt fullföljande af särintressen skilde sig från sin mäktigare granne Sverige och hvilken man lät hållas emedan svenskarna icke på längden kunde stå ut med föreningen med den odräglige, orolige och demokratiske brodern, den evigt knotande. Också är Sverige ju rikt och Norge fattigt. Och konung Oscar gaf de missnöjda i Kristiania, Bergen och Trondhjem respass och sin välsignelse. Man har ett nytt konungadöme i Norge; till namnet åtminstone. Man underhåller en armé — till namnet äfven den. En milisarmé, som äfven hos oss demokratiska fantaster tänka sig som något så underskönt, en milisarmé, som man där anser tillräcklig till försvar för landet och dess berg — tillräcklig, men mindre genom sitt antal och makt än genom de närbelägna stormakternas afundsjuka, af hvilka ingen kan tåla, att den ene eller andre skulle öfverfalla den lilla bufferstaten i Alperna. Detsamma hoppas man i Norge. Men när den demokratiska andan ätit sig så djupt in i folket som mellan Nordkap och Lindesnäs, där slå utopierna ut i allt skönare blommar.

Nu är det icke längre nog, att konungen sitter nästan maktlös i Kristiania (man vill också draga in hans sista rättigheter). Nu är det icke nog, att man blott eger skuggan af en armé, en milis som mot en väl rustad folkhär af modent slag måste skingras som agnar för vinden; man vill också upphäfva denna och medlemmar af en kulturnation i 20:de århundradet — vuxna och — fast man har svårt att tro det — bildade män vilja på fullt allvar i stortinget öfverlägga, om det icke vore lämpligt, att förklara fullständig neutralitet, och alldeles afskaffa armén. Man kan ju i nödfall låta sig försvaras af det afundsjuka England, af England som säkert icke skall tåla, att Ryssland fattar fast fot vid Nordsjön — eller af den svenske brodern, som är därför ej nog att utgifva sina pengar till rustningar, som ännu underhåller en proportionsvis stor och förträffligt organiserad armé. Man kan ju också öfverlemna till Tyskland att inlägga sitt veto. Och för resten: ryssarne äro väl inte så elaka.

I Sverige börjar man gnugga sig i ögonen, och t. o. m. för de mest demokratiska bland demokraterna börjar det dagas. Man ser på nationalinsamlingen för försvaret, på den store Sven Hedins skrifter, man hör af de eldiga tal, som patriotiskt sinnade män hålla öfverallt i Sverige, att man inser faran, att ännu en gnista af Gustaf Adolfs och Karl XII:s anda finnas hos det svenska folket. Misstroget ser man åt öster, man rustar. Man rustar för att komma i kontakt med Trippelalliansen, för att vara stark nog att kunna ingå förbund, och man skall, stödd på förbund och på sin tappra, helt och hållet efter vårt mönster utbildade, förträffligt organiserade och beväpnade armé, stödd på dess gamla svenska krigaranda, åter taga upp striden mot den hvite tsarens krigare, om de skulle våga öfverskrida gränserna till det gamla germanriket. Den skulle räcka till, denna armé, för att med blodiga skallar hemskicka Finlands undertryckare, hindra vidare förtryck, vidare nedtrampande af den gammalgermanska kulturen, om den icke hade bredvid sig demokratstaten, staten, der ett hjärnspöke segrar öfver den sunda självbevarelsesinstinkten och självmordisk afsikt t. o. m. vill afskaffa den lilla milisarmé, som i förening med Sverige framgångsrikt skulle kunna deltaga i försvaret af nordens klippor och skär.

Men fattar Ryssland väl en gång fotfäste i den nordiska berglandet, då ve de tappra i Lappmarken och Västerbotten! England — hoppas man verkligen på fullt allvar på engelsk hjelp i Norge? Visserligen skulle man der med tandannisslan och knutna närvar se, att den halfastatiske kolossen sloge sina klor i Skandinavien, att han banade sig väg till isfria, lätt befästa hamnar i Norge, visst skulle man hälla ängan uppe i flottan — men rädda Norge kunde England icke; alldeles oafsedt att Ryssland skulle utse en tidpunkt, då England hade annat att tänka på. Och vi? Om också för oss lika litet som för England den nya Nordsjömakten blefve angenäm, om vi också kanske kunde rädda svenskarne, som hafva en armé, från det värsta, så kunna vi icke krafsa kastanjerna ur elden åt Norge, äfven om vi ville det, ty det vore att riskera för mycket. Ryssland har ju för alla sina syften skaffat sig en bundsförvant i vår rygg, en bundsförvant som i förhoppning på tillfälle till revanche tåligt låter icke blott pumpa sig på pengar, utan också nog skulle nedlåta sig att blifva medhjälpare vid Nordskandinaviens underkufvande. Om icke allt ändrar sig, måste vi se på. Kanske med kraftig sympati för Sverige, som vore jämförelsevis lätt för oss att försvara, framför allt derför att det kan försvara sig sjelf — men utan hjelp och också utan medkänsla för dess grannland, som i vanvett är i begrepp att rusa till sitt eget förderf.

Kanske skola de norska demokraterna besinna sig, innan det är för sent — eller skulle de verkligen tro, att de under knutpiskan skulle få det bättre än nu?

EN STACKARE.

Forts. fr. sid. 1.

mig själf löjlig. Men man får ju taga hänsyn till att en dödsdömd stackare icke betraktar saker och ting på alldeles samma sätt som friska, starka och duktiga — framför allt duktiga — människor. För öfrigt kan det vara en fråga, om någon af oss någonsin kan se de rätta proportionerna här i lifvet eller i hvad vi tro oss skymta därbortom. Jag hade ingen lust att le åt John Ringquist och vill inte att andra skola göra det.

— — —

Senare fick jag höra:

"John Ringquist har det då egentligen aldrig varit något med, men nu är det ingenting alls."

— — —

En kort tid därefter voro vi på hans begrafning. Om den är ej mycket att säga. Den aflidne hade ej tillhört någon förening, hade få anhöriga och vänner och hade på intet vis utmärkt sig i lifstiden, hvarför det bar i grafven med honom med så stor skyndsamhet och så få ceremonier, som det plägar ske i dylika fall i en så liflig stad som Chicago. Någon egentlig sorg, åtminstone af det hjärtgripande slaget, förekom icke. Doktorn hade ju sagt, att han inte kunde lefva, och hans närmaste hade hunnit vänja sig vid tanken på att mista åsynen af honom. Ett par af hans yrkesbröder voro med. De voro förstås anständigt allvarsamma, som man skall vara på en begrafning, och det är tämligen säkert, att ingen af dem sörjde, om också ingen af dem ville erkänna, icke ens för sig själf, att det, tillfälligtvis åtminstone, blifvit en mindre trängseln kring grötfatet. Särskildt borde den, som nu innehade John Ringquists senaste plats, vara tillfredsställd.

Att John Ringquist emellertid icke blef glömd alldeles i samma ögonblick, som hans kista gömdes i det lilla, otrefliga hålet i marken, framgick däraf, att en af yrkesbröderna på återvägen erinrade om honom och yttrade:

"Ja, John var en hygglig själ, det är säkert det. Men det kan dock inte bortresonneras att han i alla fall var en stackare."

Jag teg. Det är det bästa man kan göra under sådana omständigheter.

Man kan ju förstå, döma efter resultaten. Men kan man alltid vara så säker om dem? Hvem kan för öfrigt med visshet säga, när ett lif är förfeladt eller ej, eller öfverhufvudet om något lif är förfeladt?

Frågor finns det godt om och likså svar på dem. Men frågorna äro alltid mera aktuella än svaren.

John Ringquist skulle kanske kunna ge besked om åtskilligt, som jag skulle vilja veta. Men han var alltid så tystlåten. Nu är han det mera än någonsin.

(Ungdomsvännen.)

DET SISTA TILLFÄLLET.

Då tiderna bli hårda och det blir ondt om pängar och det är svårt att få arbete, då är tiden inne att börja att tänka på gamla dagar och svåra dagar. Ni vill icke sätta in edra pängar i grufföretag eller i tjugufem fots tomter i någon struntstad, där ni aldrig får dem tillbaka.

Detta är, hvad ni borde göra: köp fem eller tio acres nära Winnipeg, och någon gång kanske de skola bespara er en resa till fattighuset. Vi vilja erbjuda er den sista och enda möjligheten att försäkra eder för gamla dar. Ni kan underhålla en familj på fem acres men icke på en stadstomt.

Vi hafva beslutat, att utbjuda några af våra arealer närmast Winnipeg i små land för första gången, och detta land ligger vid den bästa väg utom staden och äfven har den en järnvägsstation, där det reguliära morgontåget kl. 8 stannar för mjölk och produkter och levererar det i staden efter tjugo minuter. Detta är den bästa kommunikation, man kan tänka sig. Land från 14 till 20 mil västerut, söder- eller nordvästut säljas så högt som för $1,000 per acre, och detsamma kommer förhållandet mycket snart att blifva med vårt land. Ni kan nu köpa för en tredjedel af detta pris från oss, och vi utbjuda det för detta pris endast vid omedelbar försäljning.

Om ni vill vara med på detta, är tiden inne att lägga in eder ansökan. Vi kunna endast sälja ett begränsadt antal och säljа i den ordning, ansökningarna komma in. Ni kan erhålla lätta afbetalningsvilkor och extra förmåner, om ni genast vill bruka landet. Det finnes tre uppsättningar af förbättringar, som till dato byggts på landet.

Detta land kan tydligen ses från City Hall, och är hvarje acre jämn, öppen prärie. Besök oss på vårt kontor eller skrif och låt oss visa förslaget, ingen skada att se det, och det skall bli det klokaste steg ni någonsin tagit. Från små besparingar ha de största förmögenheter gjorts. Priset på en hel acre här är mindre, än det ni måste betala för en tjugufem fots stadstomt, en tiondel så stor och ett tusen mil från en marknad.

Staden växer snart norrut och skall snart tvinga mäjeristerna att äter flytta och de skola blifva tvungna att betala ett högt pris för detta land. Då stadsegendom står stilla, gå farmland och arealer snabbt framåt. Nu är tiden inne. Vi vilja sälja hela detta land inom trettio dagar, så försumma icke att få åtminstone en liten del af det, innan det blir för sent.

AMERICAN LAND & LOAN CO.,
Rm 9, London Blk., 430½ Main St.,
Winnipeg, Man. Phone G. 4268.

BREFLÅDA.

Per Otto Erickson, Kenora, Ont. Det är icke vi, som misstagit oss, utan ni själf. När det på adresslappen står 14 Juni, menas därmed, att eder tidning är betald till Juni månad 1914. Ni säger själf, att ni betalt endast till November månad i år, och ser ni sålunda, att ni blifvit hrediterad för tidningen nästan ett halft år mer än ni borde ha blifvit. Således finnes ingen anledning för eder att klaga.

Prenumerera på
SVENSKA CANADA TIDNINGEN!

STOR, FRISK POJKE.

Mrs. Beck's käraste förhoppningar realiserade — hälsa, lycka och barn.

Upper Lahave, N. S., Can. — "Jag vill tacka eder för den fördel jag haft af att taga Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound för kvinliga sjukdomar, af hvilka jag led mycket, så att jag var alldeles förstörd till hälsan. Annan medicin hjälpte icke mig, men Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound gjorde mig frisk och stark. Jag har nu en stor, frisk pojke och prisar eder medicin för allt det mycka goda, den gjort mig." — Mrs Israel Beck, jr., Upper Canada Lahave, Lunenburg Co., N. S., Canada.

De mörkaste dagarna för man och hustru äro, när de blicka fram till barnlös och ensam ålderdom.

Mången kvinna har funnit sig själf oduglig till moderskap på grund af något fel i det kvinliga systemet, som ofta kan botas genom lämplig medicin.

I många hem, som en gång voro hemlösa, finnas nu barn på grund af det faktum, att Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound gör kvinnan normal.

Om ni hyser det minsta tvifvel om att Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound skall hjälpa er, skrif till Lydia E. Pinkham Medicine Co. (konfidentielt), Lynn, Mass., för råd. Edert bref skall öppnas, läsas och besvaras af en kvinna och hållas strängt hemligt.

Har ni råd att underhålla hästar?

THOMAS A. EDISON, trollkarlen bland uppfinnare, säger: "Hästen är den sämsta motorn, som någonsin byggts". Då ni tänker på saken, är hästen ungefär den dyrbaraste och onyttigaste sak vid farmarbetet. Då det är som bäst stiger hans arbetstid till omkring sex timmar om dagen, aderton timmar af hvila, dock äter han hela året om, vare sig han arbetar eller ingenting gör. Han äter tio pund för hvarje timme han arbetar. En acre af hvar femte som plöjes går till att föda hästen. Den bästa häst kan bli sjuk, då förlorar ni icke blott hans arbete utan måste ni äfven betala veterinärräkningar. Då han dör, gör ni en stor förlust. Sedan McCormick bygt sin första bindare har tendensen i allt lardtbruk varit att komma från den långsamma man- och hästkraften och komma till tid- och pänningbesparande maskiner. Så långt, hvarhelst en

I H C Oil Tractor

satts att arbeta på en farm, har ingen maskin tagit så många hästars plats eller gjort så mycket sträfsamt arbete med så stor besparing af tid och pängar. I H C lokomobilen har åstadkommit en revolution i landtbruket. Om ägaren önskar, skall hans lokomobil plöja nära på så mycket en dag på tjugofyra timmar, som ett par hästar på en månad. Där finns duglighet för eder.

Antingen ni använder den för att draga maskiner för fältet, till beryandet af edra produkter, tröskning, skärande ensilage, packning af hö eller någonting annat, skall I H C lokomobilen utföra arbetet väl. I enkelhet och styrka i konstruktionen, lätthet att sköta, varaktighet och stora ekonomiska förtjänster kan ni icke finna någon lik I H C lokomobeln. De äro gjorda i alla stilar och i 6—12, 7—15, 10—20, 12—25, 15—30, 25—45 och 30—60 hästkrafter. Ni skall finna en, som är just af lämplig storlek för eder farm. I H C maskinlaget omfattar äfven maskiner för allmänna ändamål, från 1 till 50 hästkrafter, som arbeta med låg- eller höggradig bränselolja, gas och alkohol.

Det blir till eder fördel att göra bekantskap med I H C lokomobilen. Besök handlaren på platsen och skrif för fakta, siffror och upplysning till

International Harvester Company of Canada, Ltd
WESTERN BRANCH HOUSES:
At Brandon, Man.; Calgary, Alta.; Edmonton, Alta.; Estevan, Sask.; Lethbridge, Alta.; North Battleford, Sask.; Regina, Sask.; Saskatoon, Sask.; Winnipeg, Man.; Yorkton, Sask.
These Machines are built at Hamilton, Ont.

Svensk Läkare
Dr. C. E. Johnson
Kontor: 678 MAIN STREET
(Ingång i Dominion Bankens norra filial, trappuppgången till vänster). Nästa intill Gordon-Mitchelle apotek. Telefon Garry 4394. Timmar 1—4 e. m., söndagar 3—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 150 Cathedral Ave.,

Björnson & Brandson
LÄKARE
HÖR. WILLIAM & SHERBROOKE.
Mottagningstid: 9—9, 7—8 e. m.
Bostadstelefoner: Garry 892, Garry 769

DR. R. L. HURST,
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialitet: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon M. 814.
Kontorstid: 10—12, 2—5, 7—9.

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson
McArthur Bldg., Portage Ave

J. A. C. MACLEAN,
L.L.B.
ADVOKAT OCH SÅKFÖRARE
NOTARIUS PUBLICUS
Pengar utlånas mot första inteckning.
Phone Main 4729.
301 McArthur Blk. Winnipeg.

Skandinavisk tandläkare.
Dr. T. G. MOXNES,
L.D.S., D.D.S., D.M.T.

Guldmedalj och diplom i Brüssel 1910 för guldbroarbete och annat tandläkarearbete.
Mottagningstid:
9—12, 1—6, 7—8.30.
Smärtfri behandling.
Gasbedöfning o. lokal bedöfning
Broarbete och modärn tandinsättning.
Röntgenstrålar för tanddiagnos.
Spec.: Behandling af Rigg's sjukdom (en sjukdom, hvaraf tänderna lossna i tandkötted och käkbenet.)
620½ MAIN STREET
Ingång Logan Ave. Tel. G. 3030

Imperial Bank of Canada
ETABLERAD 1875
HUFVUDKONTOR: TORONTO

Tecknadt kapital	$ 6,620,000.00
Inbetaldt kapital	6,685,000.00
Reservfond	6,685,000.00
Tillgångar	72,000,000.00

Växlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i världen.
Högsta ränta gifves på sparbanksinsättningar från $1.00 och mera.
D. G. ROY,
Manager Kenora-filialen.

De, som läsa bibeln
borde läsa vår broschyr "Hvad säger skriften om helvetet?" Det sista uttalandet i detta viktiga ämne, baseradt på de senaste konkordanserna.
Denna bok jämte annan nyttig bibellitteratur fritt.
International Bible Students Assn.
59 Alloway Avenue, Winnipg.

A. S. BARDAHL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK
Första klassens droskor.
Kontorstelefon. Garry 2152
Bostadstelefon: Garry 2151
BARDAL BLK., 121 Nena St.

Occidental Hotel.
B. & N. RIPSTEIN & CO.
Förstklassiga rum och finaste matservering.
Hörnet af Main St., och Logan Ave.
Telefon 1688

The Market Hotel
Vänt emot City Market, WINNIPEG
Utmärkt servering och bästa gästfrihet.
Skandinaver välkomna.
P. O'CONNELL, Egna.